

rijke erfdochter, die, na hem een dochter, Clelia, te hebben geschonken, in het kraambed overleden was. Toen het meisje negen jaar was geworden, was hij met haar naar zijn geboortestad Rotterdam teruggekeerd, waar hij zijn specerijenhandel bleef voortzetten.

Als het verhaal begint, is Clelia „opgewassen tot eene aanminnige en begeerenswaardige maagd” van zeventien jaar. Zij heeft op straat en in de kerk de aandacht getrokken van een officier, die onder Willem III tegen de Fransen gevochten had, de enige zoon van de rijke koopman Jan van Daalen, die zijn vermogen met duistere speculaties verdiend heeft. Cornelis heeft zijn vader deelgenoot gemaakt van zijn liefde en tot diens voldoening verzekerd, dat hij de wapenrok aan de kapstok zal hangen om voortaan als een goed echtgenoot en huisvader in de stad te komen wonen, als de wederzijdse vaders het over een huwelijk eens kunnen worden. Clelia immers heeft zijn avances niet alleen gunstig opgenomen, maar ook „met maagdelijke beschroomdheid” beantwoord. In het aanlokkelijk vooruitzicht de twee grootste Rotterdamse vermogens aan elkaar te verbinden, heeft Jan van Daalen Tobias dan ook op straat aangesproken en de financiële consequenties van een eventuele echtverbintenis vormden het onderwerp van het gesprek, dat ontijdig door professor Hazenbroek werd onderbroken. Van Daalen was deze afleiding overigens niet onwelkom, want Tobias had hem het vuur nauw aan de schenen gelegd door instantelijk te informeren naar de herkomst van Jan's fortuin.

Als hij kort daarop van Van Daalen's oude boekhouder vernemt dat de grote Spaanse Zilvervloot, waarin Jan voor 200.000 dukaten geïnteresseerd is, in de baai van Vigo door de Hollanders en Engelsen is buitgemaakt, wil hij helemaal niet meer van een huwelijk weten, hoewel Van Daalen bezweert, dat hij zelfs na deze aderlating nog een rijk man is.

Cornelis, die heimelijk van de ongunstige wending in het gesprek tussen de beide vaders getuige is geweest en zich in zijn plannen gedwarsboomd ziet, bezint zich op een krijgslist om zijn doel toch te bereiken. Met goed gespeelde ontzetting maakt hij Clelia wijs, dat haar vader zich heeft laten ontvallen, een heimelijke Rooms Katholiek te zijn en van plan te wezen, zijn dochter in een Brabants klooster als non te laten opnemen. Alleen hij is bij machte, haar van dit verschrikkelijk lot te redden, door haar naar Maas-